

fastsat Dag og Tid, til hvilken ved Bekjendtgjørelsen maa gives mindst 3 Maaneders Varjel. De trende sidste Søndage forinden den berammede Dag gjentages Bekjendtgjørelsen paa Kirkestedene i de paagjældende Sogne.

§ 4.

Giver nogen af de Indkaldte ikke Møde paa den fastsatte Dag, eller fremsættes der ingen Indsigelser fra de Mødendes Side, har Retsbetjenten at forviise sig om, at de i de paagjældende Sogne og hos ham henlagte Fortegnelser have henligget den befalede Tid til almindeligt Eftersyn, samt om, at den forestkrevne Indkaldelse i Aviserne og Bekjendtgjørelse til Kirkestedene har fundet Sted. Findes Lovens Forrifter i saa Henseende iagttagne, har han ved sin Kjendelse at tillægge Fortegnelsen Retskraft. Frem sættes der derimod Indsigelser, har han at mægle Forlig, og hvis saadant ikke opnaaes, ved Kjendelse at afgjøre de Tvistmaal, som maatte vedkomme den af Tiendetageren brugte Dmgang, derunder, at behørigt Varjel ikke maatte være givet, hvorimod han, forsaavidt de fremsatte Indsigelser angaae Tiendepligten eller Tiendevederlagets Størrelse og Ydelsesmaade, henviser Tiendetageren til at søge samme afgjorte ved ordinair Rettergang og Dom.

Paaanke af de saaledes affagte Kjendelser maa stee til Overretten inden 6 Uger efter Afviselsen, og fra Overretten til Høiesteret inden 6 Maaneders.

§ 5.

Alt, hvad der saaledes passerer paa den i Indkaldelsen berammede Dag, bliver af Retsbetjenten at tilføre en af Amtet særligt i dette Siemed autoriseret Protocol. Af denne kan Tiendetageren forlange sig en fuldstændig Udskrift meddeelt, hvort navnlig ogsaa den ommeldte Fortegnelse bliver at indlemme. Denne Udskrift saavel som Udskrifter af de Domme, der i Henhold til foregaaende § maatte blive erhvervede for Fortegnelssens Rigtighed i et eller andet omtvistet Punkt, kan han derefter fordre tinglæste og det Fornødne om Tiendevederlagets Størrelse og Ydelsesmaade noteret paa de Eiendommers Conti i Registrerne over Skjøde- og Panteprotocollerne, for hvilke ingen Ind-

sigelse er fremsat, eller for hvis Vedkommende de stete Indsigelser have fundet deres Afgjørelse ved Forlig eller Dom. Lige Notering kan finde Sted for Fæstestebernes Vedkommende, forsaavidt de maatte have særlig Conto i Registrerne til Pantebøgerne, samt paa Registrerne over Fæstebreve, hvor saadanne maatte være førte i Overeensstemmelse med Forordningen 28de Marts 1845 § 15.

Paa samme Maade kunne ogsaa Foreninger eller Kjendelser angaaende Tiendevederlagets Fastsettelse fordres tinglæste og noterede, naar de fuldstændigen indeholde de i § 2 forestkrevne Oplysninger.

§ 6.

Naar en Eiendom udstyffes, paa hvis Conto i Registrerne til Skjøde- og Panteprotocollerne der saaledes er stæet fornøden Tilførsel om den samme paahvilende Tiendebyrde, bliver denne af den, som udfører Udstykningsforretningen, at fordele paa de enkelte Parceller i samme Forhold som Hartkornet, og denne Fordeling at revidere i Indenrigsministeriet i Forbindelse med Udstykningsforretningen.

Forinden saadan Fordeling er stæet, maa intet Skjøde paa nogen af de enkelte Parceller antages til Tinglæsning. Saafremt Fordelingen vel har fundet Sted, men Parcellskjødet ikke indeholder nøiagtig Angivelse af den paa Parcellen efter Fordelingen faldende Andeel af Tiendebyrden, bliver samme at forsyne med fornøden Retsannærfning desangaaende.

Ved Omlægning af Fæstegods, paa hvilket Loven er bragt i Anvendelse, bliver det paa lige Maade at iagttage, at Tiendebyrden fordeles efter Hartkornet og at derom stæer Paategning paa Fæstebrevene, der vil være at læse til Ting i Overeensstemmelse med Forordningen 25de Juni 1810 § 13.

Bestemmelsen i Forordningen af 25de Juni 1810 § 8 skal ikke være til Hinders for, at ved Deling af Tiendeafgifter mindre Broker end $\frac{1}{4}$ Skp. antages, dog ikke under $\frac{1}{4}$ Tjerdingkar.

§ 7.

Den i Forordningen af 25de Juni 1810 § 8 indeholdte Regel, at Hovedparcellen af en udstykket Gaard skal hæfte for Udredelsen af den paa de mindre Parceller faldende Andeel